

Σιούφας και Συνεργάτες
Δικηγορική Εταιρεία

Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

sioufaslaw.gr

Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

A. Γενική εικοσαετής παραγραφή

Κατά τη διάταξη του άρθρου 249 ΑΚ, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι αξιώσεις παραγράφονται σε είκοσι χρόνια. **Στη γενική δε αυτή εικοσαετή παραγραφή υπόκεινται και οι αξιώσεις από δάνειο (ΑΚ 806).** Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη (251 ΑΚ).

B. Εφαρμογή των άρθρων 250 αρ. 15 και 253 ΑΚ περί πενταετούς παραγραφής

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 250 αρ. 15 και 253 ΑΚ, ο χρόνος παραγραφής των τόκων και των χρεωλύτρων είναι πενταετής και αρχίζει από τη λήξη του έτους, μέσα στο οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη. Στα τοκοχρεωλυτικά δάνεια,

όταν ο δανειστής έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με τους όρους της δανειακής συμβάσεως, να την καταγγείλει προώρως αν δεν πληρωθούν οι δόσεις, τότε όλες οι οφειλόμενες περιοδικές εκ του δανείου δόσεις, αφορώσες χρεώλυτρο ή τοκοχρεώλυτρο ή τόκο, γίνονται απαιτητές. Με την καταγγελία η σύμβαση του δανείου λύεται και επομένως ενεργοποιείται ο συμβατικός όρος, που παρέχει στο δανειστή το δικαίωμα να αξιώσει την άμεση πληρωμή από τον οφειλέτη ολοκλήρου του οφειλομένου κεφαλαίου, καθώς και τους τόκους υπερημερίας από την καταγγελία. Κατά συνέπεια με την καταγγελία, η αξίωση του δανειστή προς απόδοση του δανείου υπόκειται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή.

Εάν αντιθέτως δεν γίνει καταγγελία, η αξίωση για καθεμία των περιοδικών δόσεων, η οποία διατηρεί την αυθυπαρξία της, υπόκειται στην πενταετή παραγραφή (ΑΠ 751/2012, 747/2012, 1455/2007, 637/1997)¹.

Συνεπώς στην περίπτωση κατά την οποία στη δανειακή σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, δεν προβλέπεται όρος για την καταγγελία αυτής, περίπτωση ωστόσο αρκετά σπάνια, τότε ο Πιστωτής πρέπει να σπεύσει ως προς τη δικαστική επιδίωξη των τοκοχρεωλυτικών δόσεων εντός της πενταετίας, καθώς μετά την παρέλευση αυτής, οι απαιτήσεις παραγράφονται.

Τέλος, αν ο πιστωτής καταγγείλει το τοκοχρεωλυτικό δάνειο, αλλά μετά την παρέλευση της πενταετίας και από την τελευταία τοκοχρεωλυτική δόση, έχει γίνει δεκτό ότι οι τοκοχρεωλυτικές δόσεις παραμένουν παραγεγραμμένες και δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους, εφόσον πάντα έχει προβληθεί η σχετική ένσταση παραγραφής εκ μέρους του δανειολήπτη². Με την καταγγελία του δανείου καθίσταται εικοσαετής η παραγραφή όλων των τοκοχρεωλυτικών δόσεων, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι αυτές δεν έχουν ήδη παραγραφεί, κατά τα ανωτέρω λεχθέντα.

Γ. Η Παραγραφή με την επιδίκαση της απαίτησης – Επίδοση Διαταγής Πληρωμής - Τελεσιδικία Εκτελεστού Τίτλου - Άσκηση Αγωγής

Σύμφωνα με το άρθρο 634 ΚΠολΔ, η επίδοση της διαταγής πληρωμής διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία (παρ. 1), αν δε ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής, η

¹ 144/2021 ΑΠ Α1' Πολιτικό Τμήμα

² 1455/2007 ΑΠ Α1' Πολιτικό Τμήμα, 65/2021 ΜΕΦΠατρών

παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία θεωρείται ότι έχει ανασταλεί από την επίδοση της διαταγής πληρωμής ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή (§ 2). Από τη διάταξη αυτή σαφώς προκύπτει, ότι η επίδοση της διαταγής πληρωμής διακόπτει την παραγραφή και έκτοτε αρχίζει νέα, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 270 ΑΚ, είναι η ίδια, όπως η αρχική, που διακόπηκε, δηλαδή εκείνη, που ο νόμος προβλέπει για την αξίωση. Αν αντιθέτως, η κατ' άρθρο 632 ή 633 ΚΠολΔ ανακοπή απορριφθεί τελεσίδικα, η παραγραφή, που είχε διακοπεί με την επίδοση της διαταγής πληρωμής, αρχίζει και πάλι, ενώ σε περίπτωση, που η τελεσίδικη απόφαση κρίνει και κατ' ουσίαν για την ύπαρξη της απαίτησης, από την τελεσιδικία της η παραγραφή επιμηκύνεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 268 ΑΚ. **Εξάλλου, η τελευταία διάταξη ορίζει ότι κάθε αξίωση, που βεβαιώθηκε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή με δημόσιο έγγραφο εκτελεστό παραγράφεται μετά είκοσι χρόνια και αν ακόμη καθαυτή υπαγόταν σε συντομότερη παραγραφή.** Η επιμήκυνση της βραχυχρόνιας εκ του τίτλου παραγραφής σε εικοσαετή επέρχεται από την τελεσιδικία της διαταγής πληρωμής, η οποία τελεσιδικία υπάρχει και όταν μετά δεύτερη επίδοση της διαταγής δεν ασκήθηκε από τον οφειλέτη ανακοπή εντός της νόμιμης προθεσμίας δεκαπέντε εργασίμων ημερών (Ολ. ΑΠ 24/2003). **Δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, κατά τη διάρκεια της δίκης επί της ανακοπής και μέχρι την περάτωσή της με τελεσίδικη απόφαση, δεν κινείται η παραγραφή που έχει διακοπεί με την επίδοση της διαταγής πληρωμής** (ΟΛΑΠ 12/2001, ΑΠ 757/2006, ΑΠ 1347/2004, ΑΠ 46/2004, ΑΠ 200/2003, ΑΠ 1568/2002)³.

Σύμφωνα τέλος, με το άρθρο 261 Α.Κ., την παραγραφή διακόπτει και η έγερση της αγωγής, η δε παραγραφή, που διακόπηκε με τον τρόπο αυτό, αρχίζει και πάλι από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου, επί αγωγών δε, που ασκήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος της παραγράφου 1 άρθρου 101 του Ν. 4139/2013, στις 20.03.2013, η διακοπείσα, ως άνω, παραγραφή επαναρχίζει από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης.

Μαρία Μαραγκού

Senior Legal Associate/Attorney at Law

M.Sc. Banking and Finance Law

³ 1288/2020 ΑΠ Α1' Πολιτικό Τμήμα